

Ewangelia z Wielkiego Czwartku: Jezus obmywa nogi

Komentarz do Ewangelii z Mszy Wieczerzy Pańskiej. „Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi”. Dzięki gestowi obmycia nóg uczymy się pozwalając, by Jezus nas zbawił, towarzyszyć innym w ich drodze oraz adorować Eucharystię.

Ewangelia (J 13, 1-15)

Było to przed Świętem Paschy. Jezus, wiedząc, że nadeszła godzina Jego, by przeszedł z tego świata do Ojca,

umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował.

W czasie wieczerzy, gdy diabeł już nakłonił serce Judasza Iskarioty, syna Szymona, aby Go wydał, Jezus, wiedząc, że Ojciec oddał Mu wszystko w ręce oraz że od Boga wyszedł i do Boga idzie, wstał od wieczerzy i złożył szaty. A wzięwszy prześcieradło, nim się przepasał. Potem nalał wody do misy. I zaczął obmywać uczniom nogi i ocierać prześcieradłem, którym był przepasany.

Podszedł więc do Szymona Piotra, a on rzekł do Niego: «Panie, Ty chcesz mi umyć nogi?» Jezus mu odpowiedział: «Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, ale poznasz to później». Rzekł do Niego Piotr: «Nie, nigdy mi nie będziesz nóg umywał».

Odpowiedział mu Jezus: «Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną». Rzekł do Niego Szymon Piotr:

«Panie, nie tylko nogi moje, ale i ręce, i głowę!»

Powiedział do niego Jezus:

«Wykąpany potrzebuje tylko nogi sobie umyć, bo cały jest czysty. I wy jesteście czyści, ale nie wszyscy».

Wiedział bowiem, kto Go wyda, dlatego powiedział: «Nie wszyscy jesteście czyści».

A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: «Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? Wy Mnie nazywacie „Nauczycielem” i „Panem”, i dobrze mówicie, bo nim jestem. Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem».

Komentarz

W dzisiejszą uroczystość wspominamy ustanowienie kapłaństwa i Eucharystii, dwóch sakramentów głęboko ze sobą związanych.

Zgodnie z wielowiekową tradycją, Kościół zaleca obrzęd obmycia nóg w czasie Mszy Wieczery Pańskiej, zachowując ciągłość z czytana podczas tej uroczystości Ewangelią.

Gest Jezusa podczas Ostatniej Wieczery jest inspirowany wyrazem gościnności stosowanym w wielu kulturach wschodnich, gdzie chodzi się w sandałach po drogach pełnych kurzu i pyłu. W Starym Testamencie Abraham nalega, aby umyć nogi trzem podróżnikom, którzy przybyli do jego domu (Rdz 18,4), a wśród pierwszych chrześcijan ceniono osobę „o dobrych czynach: (...) że była gościnna, że obmywała nogi świętych” (1Tm 5,10).

Natomiast w tej szczególnej chwili pożegnania z Apostołami, słowa Nauczyciela nadają gestowi głębsze znaczenie. Obmycie nóg jest wyrazem pokory i służby. W pewnym sensie zapowiada końcowe upokorzenie na zbawczym krzyżu, które dokona się niewiele godzin później.

Pan Jezus prosi uczniów po pierwsze, żeby dawali sobie obmyć nogi przez Niego. Tak jak wszystkich chrześcijan prosi nas o to byśmy pozwolili sobie służyć, pozwolili się zbawić przez Syna Bożego, bez żadnej zasługi z naszej strony. Warunkiem wszelkiego starania o życie chrześcijańskie jest przyjęcie zbawienia, Bożego przebaczenia: „Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną”.

Kolejny krok, to *umywać nogi sobie nawzajem*, co jest jakby wariantem przykazania miłości, „byście się

wzajemnie miłowali”. W tym zaproszeniu Pana możemy dostrzec wagę troszczenia się o innych i towarzyszenia im w drodze. Nogi są, faktycznie, środkiem do chodzenia, są obrazem naszego pójścia za Chrystusem. Umyć naszym braciom nogi znaczy zatem czuć się odpowiedzialnymi za ich wierność, służyć każdemu z radością, rozściełając „serce na ziemi, by inni mogli po nim miękko stąpać” (Św. Josemaría, *Droga Krzyżowa*, IX,1).

Jest jeszcze ostatnia możliwość, nie wyrażona w tym fragmencie, ale którą możemy wziąć innej karty Ewangelii: że to my myjemy nogi Jezusowi. Chodzi o scenę, w której kobieta oblała stopy Jezusa łzami i otarła je swymi włosami i namaściła olejkiem (por. Łk 7,44-47). Jezus chwali grzesznicę za ten wyraz jej wielkiej miłości: „odpuszczone są jej liczne grzechy, ponieważ bardzo umiłowała”. Można uważać ten gest

za zapoczątkowanie adoracji
eucharystycznej, która odbędzie się
tej nocy w sposób szczególny w
kościółach całego świata.

Giovanni Vassallo //Zdjęcie:
urilux - Getty Images

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/gospel/wielki-czwartek/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/wielki-czwartek/) (21-02-2026)